

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/50620 en 06/50619 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 23 november 2006 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 3 september 2002, in zaak nos. AWB 02/65913 en 02/31526, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Alkmaar, voor zover thans van belang, het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om voortzetting van de verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997, gegrond verklaard en bepaald dat appellant (hierna: het COA) binnen vier weken na verzending van de uitspraak een besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 26 september 2006 heeft het COA de aanvraag afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 november 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het COA bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 januari 2007 heeft het COA een nader stuk ingediend.

Bij brief van 15 januari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3a, eerste lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COA), zijn, in afwijking van artikel 72, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) de afdelingen 1, 3 en 4 van hoofdstuk 7 van die wet, van toepassing op besluiten in het kader van het onthouden dan wel de beëindiging van verstrekkingen bij of krachtens de Wet COA.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, is het COA onder meer belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge het tweede lid kan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het COA taken, als bedoeld in het eerste lid, opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen.

In artikel 12 is bepaald dat de minister regels kan stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

Krachtens die bepaling heeft de minister de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005) vastgesteld.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Rva 2005, draagt het COA zorg voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat hen opvang wordt geboden in een opvangvoorziening. In het tweede lid is uitgewerkt welke categorieën asielzoekers tot de in het eerste lid bedoelde asielzoekers behoren.

Ingevolge het derde lid, aanhef en onder f, wordt met een asielzoeker gelijkgesteld de vreemdeling wiens uitzetting op grond van artikel 64 van de Vw 2000 achterwege blijft.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, aanhef en onder d, eindigt het recht op opvang indien het een asielzoeker betreft aan wie met toepassing van artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, opvang is geboden: vier weken nadat het rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder j, van de Vw 2000 is geëindigd.

Ingevolge artikel 8, aanhef en onder j, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf indien tegen de uitzetting beletselen bestaan als bedoeld in artikel 64.

Ingevolge artikel 64 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

2.2. In de enige grief klaagt het COA dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 26 september 2006 een deugdelijke motivering ontbeert, omdat hieruit niet blijkt in hoeverre de medische situatie van de vreemdeling was gewijzigd ten opzichte van die op 19 juli 2001, die aanleiding vormde hem opvang te verlenen. Hiertoe voert het aan dat de grondslag van de aan de vreemdeling verleende opvang met het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA-advies) van 31 oktober 2001 is vervallen, de vreemdeling overigens aan de Rva 2005 evenmin recht op opvang kan ontleen en het daarom is gehouden van voortzetting van de verstrekkingen af te zien. Voor zover er buitenwettelijke redenen aan de verleende opvang ten grondslag hebben gelegen, is het COA niet gehouden deze situatie te laten voortbestaan, aldus het COA.

2.2.1. Bij brief van 19 juli 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het COA verzocht aan de vreemdeling opvang te verlenen vanwege humanitaire redenen omdat, samengevat weergegeven, hij lijdt aan paranoïde schizofrenie, diabetes en hoge bloeddruk, en het onthouden van medische controle en opvang hem ernstige geestelijke en lichamelijke schade zou kunnen toebrengen. Niet in geschil is dat aan de vreemdeling naar aanleiding van deze brief opvang is verleend. Bij brief van 20 juli 2001 heeft de staatssecretaris het COA verzocht aan de vreemdeling opvang te verlenen, omdat artikel 64 van de Vw 2000 op hem van toepassing is.

2.2.2. Er is geen grond voor het oordeel dat, zoals het COA betoogt, buiten de gevallen waarin de vreemdeling onder de reikwijdte van de Rva 2005 valt, geen aanleiding voor het verlenen van verstrekkingen kan bestaan. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 28 maart 2007 in zaak no. 200605521/1, JV 2007/187) houdt de in artikel 3 van de Wet COA neergelegde wettelijke taak van het COA ook in

dat het opvang verleent in zeer bijzondere omstandigheden die tot feitelijke opvang nopen, voor zover deze omstandigheden niet vallen onder het bereik van de door de minister aangewezen categorieën van artikel 3 van de Rva 2005. De inhoud van voormelde brief van 19 juli 2001 in aanmerking genomen, heeft het COA aan de vreemdeling kennelijk op deze grond opvang verleend en niet omdat hij niet kon reizen. Voorts geldt dat de voorzieningenrechter van de rechtbank's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Alkmaar, in voormelde uitspraak, die gezag van gewijsde heeft, heeft overwogen dat het COA zich bij het op de aanvraag te nemen besluit niet op het standpunt zal kunnen stellen dat alleen het BMA-advies van 31 oktober 2001 voldoende grondslag is voor beëindiging van de opvang, nu uit het dossier voldoende is gebleken dat de vreemdeling niet in de opvang is opgenomen omdat hij niet kan reizen. Het COA was gehouden een besluit te nemen met inachtneming van die uitspraak.

Het vorenstaande brengt mee dat het COA het besluit van 26 september 2006 niet op artikel 7, eerste lid, aanhef en onder d, van de Rva 2005 kon doen steunen, zoals is gebeurd. Nu het COA zich voorts niet op het standpunt heeft gesteld dat evenbedoelde zeer bijzondere omstandigheden niet meer bestaan, bestaat geen grond voor het oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 26 september 2006 een deugdelijke motivering ontbeert.

De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Het COA dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt het Centraal Orgaan opvang asielzoekers tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

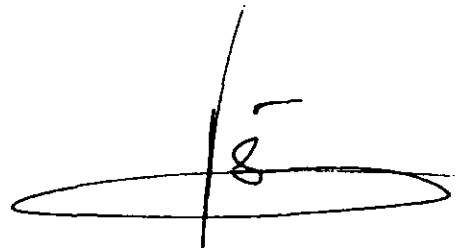
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2007

32-491.

Verzonden: **24 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Centraal Bureau

De heer
P/a AZC 's-Gravendeel
Kilweg 41
3295 KC 's-Gravendeel

datum 26 september 2006
ons kenmerk BJZ/RS/06u.003650
onderwerp Beëindiging Rva-verstrekingen
inlichtingen bij Mw mr R. Snelleman
vorkiesnummer 070-372 72 53
fax 070-372 72 72
bijlage(n)
uw brief

Sir Winston Churchilllaan 366
2285 SJ Rijswijk
postbus 3002
2280 ME Rijswijk
telefoon 070 372 70 00

Geachte heer

Het COA neemt hierbij het besluit om uw verstrekkingen te beëindigen. Met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zp. Alkmaar, d.d. 17 september 2002, wordt thans beslist op uw verzoek om continuering van de verstrekkingen. Het besluit alsmede de motivering staan hieronder uiteengezet.

Besluit

1. uw Rva-verstrekingen worden per direct beëindigd;
2. uw verzoek om continuering van de verstrekkingen van 12 april 2002 wordt afgewezen.

Gelet op de uitspraak van de rechtbank zp. Alkmaar, d.d. 3 september 2002, vindt de feitelijke beëindiging van uw verstrekkingen plaats 28 dagen na uitreiking van dit besluit.

De redenen die ten grondslag liggen aan deze besluiten worden hieronder uiteengezet.

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Feiten

Op 19 of 20 juli 2001 heeft de IND het COA verzocht om u, gelet op uw psychische gesteldheid, tijdelijk opvang te verlenen. Op 20 juli 2001 zijn u verstrekkingen geboden. Voorts heeft de IND op 20 juli 2001 besloten om u wegens uw medische gesteldheid onder het regime van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 te laten vallen. Bij schrijven van 20 juli 2001 heeft de IND zijn verzoek van 19 of 20 juli 2001 aan het COA om u opvang te verlenen, geformaliseerd.

Bij advies van 31 oktober 2001 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) aangegeven dat u in staat wordt geacht te kunnen reizen, indien niet psychotisch. Daarnaast heeft BMA aangegeven dat u voor, tijdens en direct na de reis dient te beschikken over uw medicijnen en dat een voortzetting van de behandeling op de plaats van bestemming noodzakelijk is, in verband waarmee ook een schriftelijke medisch overdracht gewenst is.

Bij schrijven van 12 april 2002 heeft uw advocaat, namens u, verzocht om continuering van de verstrekkingen. Bij beroepschrift van 24 april 2002 heeft u beroep ingesteld wegens het niet tijdig beslissen door het COA.

Bij schrijven van 2 mei 2002 heeft het COA uw gemachtigde, mr Leijen, medegedeeld de IND om advies omtrent uw medische situatie te vragen en tot dat advies niet tot beëindiging van de verstrekkingen over te zullen gaan.

Bij schrijven van 3 mei 2002 heeft het COA de IND verzocht om aan te geven of de omstandigheden die tot opvang geleid hebben, zich nog altijd voordeden. Bij schrijven van 6 mei 2002 heeft de IND het COA geïnformeerd dat er reeds op 31 oktober 2001 een BMA-advies zou zijn afgegeven. Bij schrijven van 7 mei 2002 heeft de IND dit advies aan uw gemachtigde alsmede aan het COA toegestuurd. Uit het advies van het BMA blijkt, dat u in staat wordt geacht om te kunnen reizen.

Bij uitspraak van 17 september 2002 heeft de Rechtbank zp. Alkmaar uw beroep gegrond verklaard en beslist dat het COA een besluit op uw verzoek om continuering van de verstrekkingen moet nemen. Voorts heeft de

rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen en bepaald dat het COA u verstrekkingen dient te bieden tot vier weken na het nemen van een besluit op uw verzoek van 12 april 2002.

Bij schrijven van 27 juli 2006 heeft het COA u medegedeeld voornemens te zijn uw verstrekkingen te beëindigen. Op 1 augustus 2006 heeft u een zienswijzegesprek gevoerd. Tevens heeft uw advocaat bij brief van 1 augustus 2006 namens u een schriftelijke zienswijze gegeven. In uw zienswijze beroept u zich er op dat u in de opvang bent opgenomen terwijl u niet onder een wettelijke regeling viel; dat het BMA heeft geadviseerd dat u in staat bent om te reizen mits u tijdens uw reis wordt begeleid en er een overdracht plaatsvindt en dat zolang de begeleiding en de overdracht niet is geregeld u onder artikel 64 Vw 2000 zou vallen; dat u naast de door u genoemde medische klachten aan schizofrenie leidt; dat de rechter bij uitspraak van 17 september 2002 heeft overwogen dat zonder gemotiveerde beschikking uw opvangvoorzieningen niet beëindigd mogen worden; dat de rechter in diezelfde uitspraak heeft overwogen dat de beslissing niet slechts op het oordeel van BMA dat u in staat bent om te reizen kan worden gebaseerd; dat u op 22 augustus 2002 een aanvraag buiten schuld heeft ingediend waar door de IND nog niet op is beslist.

Bij verklaring van 3 augustus 2006 heeft uw huisarts aangegeven waar de aard van uw medische klachten uit bestaat.

Motivering van het besluit

Op 15 april 2001 heeft u een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gedaan. Deze aanvraag is bij beschikking van 18 april 2001 afgewezen. Uit hoofde van uw asielprocedure is dan ook geen recht op opvang ontstaan.

Desalniettemin is u, naar aanleiding van een eerder gedaan verzoek van de IND daartoe, per 20 juli 2001 opvang verleend. Op dat moment bestond daarvoor geen wettelijke basis. Vrijwel gelijktijdig heeft de IND op 20 juli 2001 vastgesteld dat op u de situatie zoals bedoeld in artikel 64 Vw 2000 van toepassing is, oftewel dat u niet in staat was om te reizen. Uw verblijf in de

opvang heeft daarmee een wettelijke grondslag gekregen. Op 31 oktober 2001 is er door het BMA een advies omtrent uw medische situatie afgegeven. Bij schrijven van 7 mei 2002 heeft de IND dit advies aan uw gemachtigde, alsmede aan het COA toegestuurd. Uit het advies van het BMA blijkt, dat u in staat wordt geacht om te kunnen reizen. Met dat BMA-advies is de wettelijke grondslag van uw verblijf in de opvang komen te vervallen.

Uw standpunt dat de verstrekkingen aan u gecontinueerd dienen te worden, omdat uw medische situatie welke op 20 juli 2001 tot opvang geleid heeft, niet is veranderd, volg ik niet. Ik overweeg daartoe het volgende.

Primair is u wegens buitenwettelijke redenen opvang geboden. Omdat uw psychische gesteldheid op dat moment zo slecht was dat het niet verantwoord zou zijn dat u vanuit het grenshospitium op straat terecht zou komen, is u na een daartoe strekkend verzoek van de IND op 20 juli 2001 opvang geboden. Op dat moment viel u niet onder onder een wettelijke regeling waaraan u een recht op opvang ontleende. Het buitenwettelijke verlenen van opvang aan u, is dan ook geen besluit waardoor aanspraak op verstrekkingen is ontstaan. Het is slechts een feitelijk handelen van het COA geweest, welk handelen was ingegeven door de ontstane situatie (een gelijksoortige redenering is door de Afdeling neergelegd in AbRS 13 april 2004, bijlage 1).

De opvang aan u is voortgezet, omdat de IND op 20 juli 2001 heeft vastgesteld dat op u de situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000 van toepassing was. Met die vaststelling heeft uw verblijf in de opvang een wettelijke grondslag gekregen. Zoals reeds overwogen is deze grondslag met het BMA-advies van 31 oktober 2001 komen te vervallen.

Het COA ziet geen reden om tot continuering van de buitenwettelijke opvang over te gaan, dan wel over te gaan tot een continuering van uw verstrekkingen wegens een buitenwettelijke reden. U is indertijd opvang geboden wegens de onduidelijkheid die er omtrent uw medische situatie bestond, reden voor de IND om ambtshalve met inachtneming van het zorgvuldigheidsvereiste te bepalen dat artikel 64 Vw 2000 op u van toepassing was. Met het BMA-advies van 31 oktober 2001 is aan die onduidelijkheid omtrent uw medische situatie een einde gekomen. BMA heeft immers geoordeeld dat u in staat bent om te reizen, indien niet psychotisch. De buitenwettelijke grondslag waardoor

u primair opvang is verleend, is met het advies van BMA omtrent uw medische situatie dan ook komen te vervallen.

Bij besluit van 6 mei 2002 heeft de IND dit advies aan uw gemachtigde gezonden en hierin aangegeven dat u in staat wordt geacht om te kunnen reizen. Bij schrijven van 6 mei 2002 heeft de IND tevens het COA daarvan op de hoogte gesteld.

Het besluit van de IND, danwel de vaststelling van het BMA, dat u in staat bent om te reizen, betekent dat artikel 64 Vw 2000 niet meer op u van toepassing is. De wettelijke grondslag waaraan u een recht op opvang ontleende, is dan ook per 31 oktober 2001 komen te vervallen.

Nu door het BMA-advies aan zowel de primaire buitenwettelijke reden voor opvang als aan de later ontstane wettelijke grondslag voor opvang de basis is komen te vervallen, is er voor u geen recht op Rva-verstrekingen meer. De omstandigheid dat uw verstrekingen eerst in dit stadium worden beëindigd, doet daar niets aan af.

Het COA kan alleen tot het bieden danwel tot continuering van de verstrekingen overgaan indien u behoort tot een van de categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden zoals bepaald in artikel 1, aanhef en sub d, jo artikel 3, tweede en derde lid, van de Regeling verstrekingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005).

Uit de door u of uw advocaat overgelegde stukken is mij niet gebleken dat u onder één van deze categorieën asielzoekers valt.

U beroept zich weliswaar op uw medische situatie, maar dit op zichzelf geeft geen recht op opvang. Wanneer u meent dat u gelet op uw medische situatie niet in staat bent om te reizen, dan zult u zich tot de IND moeten wenden met een beroep op artikel 64 Vw 2000 danwel met een beroep op de situatie analoog aan artikel 64 Vw 2000. Eerst wanneer er door de IND is vastgesteld dat u niet in staat zou zijn om te reizen en uitstel van vertrek hebt gekregen op grond van artikel 64 Vw 2000 (of de situatie analoog daaraan), bestaat er op grond van artikel 3, derde lid, sub f, van de Rva 2005 een recht op opvang.

De IND heeft echter reeds op 7 mei 2002 geoordeeld dat de artikel 64-situatie niet meer op u van toepassing was. Voorzover mij bekend heeft u de IND nadien nimmer verzocht om toepassing te geven aan artikel 64 Vw 2000. Uw medische situatie – wat daarvan ook zij – is dan ook geen grond waardoor u recht op verstrekkingen zou hebben. Aan uw argument dat de begeleiding en overdracht gelet op het BMA-advies geregeld moet zijn, en zolang dit niet is gebeurd er sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000, kan ik niet de door u gewenste waarde hechten. In antwoord op de vraag van de IND of u gelet op uw klachten kan reizen, heeft BMA in zijn advies van 31 oktober 2001 helder gesteld dat u in staat bent om te reizen, indien u niet psychotisch bent. In antwoord op de vraag welke medische voorzieningen er tijdens de reis dienen te worden gerealiseerd, heeft BMA aangegeven dat u voor, tijdens en direct na de reis dient te beschikken over uw medicatie en dat voortzetting van uw behandeling op de plaats van bestemming noodzakelijk is, zodat een schriftelijke medische overdracht gewenst is. In tegenstelling tot hetgeen u meent, heeft BMA niet aangegeven dat u tijdens uw reis begeleiding nodig zou hebben. Voor wat betreft de beschikking over medicijnen alsmede de voortzetting van uw behandeling en medische overdracht, ben ik van mening dat u daar zelf de primaire verantwoording voor dient te dragen.

Voorts overweeg ik dat uit de door u overgelegde gegevens alsmede uit hetgeen mij anderszins bekend is, niet blijkt dat er bij beëindiging van uw verstrekkingen sprake zal zijn van een acute medische noodsituatie, in welk geval het COA aanleiding zou kunnen vinden om uw verstrekkingen voort te zetten (zie ook AbRS, 20 januari 2005, JV 2005,124, bijlage 2). Ik attendeer u er op dat u ingevolge artikel 10 van de Vreemdelingenwet 2000 ook na beëindiging van de verstrekkingen aanspraak kan maken op voortgaande medische behandeling.

Met betrekking tot uw beroep op uw lopende verblijfsprocedure, overweeg ik dat dit een reguliere procedure betreft en een dergelijke procedure ingevolge artikel 7, tweede lid, Rva 2005 niet van invloed is op het moment van het eindigen van het recht op opvang en dat daar derhalve geen (nieuw) recht op opvang aan ontleend kan worden.

Ook anderszins is mij niet gebleken dat u behoort tot een van de categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden zoals bepaald in artikel 1, aanhef en sub d, jo artikel 3, tweede en derde lid, van de Rva 2005.

Op grond van bovenstaande wijs ik u verzoek om continuering van de verstrekkingen van 12 april 2002 af en worden uw Rva-verstrekkingen op grond van artikel 7, eerste lid, sub d, Rva 2005 beëindigd. Gelet op de uitspraak van de rechtbank zp. Alkmaar, d.d. 3 september 2002, vindt de feitelijke beëindiging van uw verstrekkingen plaats 28 dagen na uitreiking van dit besluit. Dat betekent dat uiterlijk op die datum de Rva-verstrekkingen stopgezet worden. Dat houdt onder meer in dat u geen geld meer krijgt en dat u het azc 's-Gravendeel moet verlaten.

Indien u niet uit eigen beweging het azc 's-Gravendeel verlaat, handelt u onrechtmatig jegens het COA en zal het COA overgaan tot het opstarten van een ontruimingsprocedure. Het COA stelt u nu reeds aansprakelijk voor alle kosten voortvloeiende uit een ontruimingsprocedure.

Rechtsmiddelen

Tegen deze beschikking kan beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingenkamer van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage. Het beroep moet binnen 4 weken na de dag van verzending van dit besluit worden ingesteld.

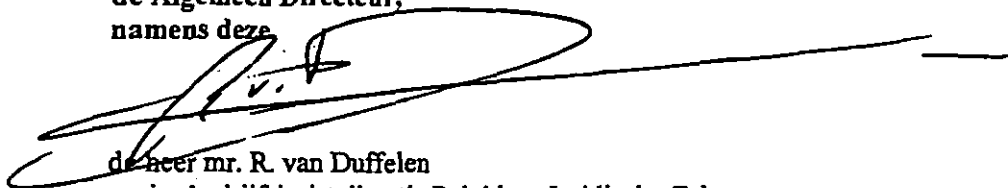
Het beroepschrift dient u te richten aan:
Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
(faxnummer: 023 - 512 67 36)

Een ingediend beroepschrift heeft geen schorsende werking. Ter verkrijging van schorsende werking dient u connex aan het beroepschrift een verzoek om een voorlopige voorziening in te dienen. Pas wanneer de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening heeft toegewezen kan er mogelijk tot het bieden van Rva-verstrekkingen worden overgegaan.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
namens deze,
de Algemeen Directeur,
namens deze

de heer mr. R. van Duffelen
senior bedrijfsjurist directie Beleid en Juridische Zaken

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 november 2006

In de zaak van:

geboren op van onbekende nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijen, advocaat te Alkmaar,

tegen:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA),
gevestigd te Rijswijk,
verweerder,
gemachtigde: mr. R. Snelleman, werkzaam bij het COA.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 12 april 2002 een aanvraag ingediend om continuering van de voorzieningen krachtens de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: Rva). Verweerder heeft bij besluit van 26 september 2006 het verstrekken van voorzieningen aan verzoeker krachtens de Wet COA beëindigd en het verzoek om continuering van de verstrekkingen van 12 april 2002 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 17 oktober 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 17 oktober 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden de opvang te beëindigen voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 9 november 2006. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

2

artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

Feiten

- 2.4 Bij brief van 19 juli 2001 heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) naar aanleiding van het verzoek van de gemachtigde van verzoeker, het COA verzocht verzoeker opvang te verlenen. In deze brief is - voor zover hier van belang - het volgende opgenomen:

"Betrokkene moet aangezegd worden het land te verlaten en de bewaring dient te worden opgeheven. Echter, gezien de medische adviezen is het niet verantwoord hem thans opvang te onthouden. Om deze reden acht ik het aangewezen betrokkene om humanitaire redenen opvang te bieden. De gronden die mij tot deze conclusie leiden zijn de volgende:

- Blijkens berichtgeving van de medische dienst d.d. 3 mei 2001 is betrokkene 5 á 6 maal opgenomen geweest in een psychiatrisch ziekenhuis; lijdt betrokkene aan paranoïde schizofrenie; diabetes en heeft sinds 3 maanden last van hoge bloeddruk.*
- In het Grenshospitium staat betrokkene onder controle van de Medische Dienst en wordt tweewekelijks bezocht door een psychiater.*
- Uit een telefonisch gesprek met de Medische Dienst van het Grenshospitium Oostereiland blijkt dat betrokkene nu stabiel is in zijn diabetes en psychische gesteldheid, maar dat het enige tijd geduurd heeft een goed evenwicht aan medicatie voor betrokkene te vinden. Dit temeer omdat betrokkene geen injecties met insuline wil hebben maar alleen pillen wil slikken. De maximum dosering aan orale medicatie voor de diabetes voor betrokkene is bereikt. Dit betekent dat betrokkene nauwlettend in de gaten moet worden gehouden op zijn medicijngebruik en geregeld moet worden gecontroleerd. Bij een verandering in het bloedsuikergehalte van betrokkene bestaat ook de mogelijkheid dat betrokkene meer last zal krijgen van paranoïde schizofrene verschijnselen. Er bestaat derhalve een wankel evenwicht in de medicatie en ziektebeeld van betrokkene. Een verstoring van dit evenwicht kan ernstige lichamelijke dan wel psychische klachten voor betrokkene veroorzaken.*
- Uit een bijlage van medicijngebruik en artsconsulten welke de gemachtigde van betrokkene op 18 juli 2001 heeft toegezonden blijkt dat op 27 juni 2001 een toename van akoestische hallucinaties die tot een psychose zouden kunnen leiden zijn vastgesteld bij betrokkene, derhalve is de medicatie van betrokkene verhoogd. Betrokkene is gedeprimeerd en slaapt slecht.*

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

3

- *Tevens is uit een telefonisch gesprek met mw. Reijmering van Oostereiland gebleken dat het niet verstandig is betrokkene zonder regelmaat in zijn leven op straat te zetten.*

Gezien het bovenstaande adviseer ik u dan ook betrokkene in ieder geval voorlopig op te nemen in een van de opvangmogelijkheden van het COA zodat betrokkene een bed, geregeld eten, zijn medicijnen en medische opvang kan krijgen. Dit om te voorkomen dat betrokkene door een plotselinge overgang van 'opvang' in het Grenshospitium naar helemaal geen opvang gaat, hetgeen kan betekenen dat betrokkene hierdoor geestelijk dan wel lichamelijk van slag kan raken met alle gevolgen van dien."

- 2.5 Bij brief van 20 juli 2001 heeft de IND het COA verzocht voor verzoeker een plaats in de reguliere opvang te regelen, nu besloten is verzoeker onder het regime van artikel 64 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) te laten vallen wegens zijn medische gesteldheid.

Standpunten partijen

- 2.6 Bij besluit van 26 september 2006 heeft verweerder het verzoek van 12 april 2002 om continuering van de voorzieningen afgewezen en bepaald dat de Rva verstrekkingen per direct worden beëindigd. Verweerder heeft hiertoe - zakelijk weergegeven - het volgende overwogen:

"Het COA ziet geen reden om tot continuering van de buitenwettelijke opvang over te gaan, dan wel over te gaan tot een continuering van uw verstrekkingen wegens een buitenwettelijke reden. U is indertijd opvang geboden wegens de onduidelijkheid die er omtrent uw medische situatie bestond, reden voor de IND om ambtshalve met inachtneming van het zorgvuldigheidsvereiste te bepalen dat artikel 64 Vw 2000 op u van toepassing was. Met het BMA-advies van 31 oktober 2001 is aan die onduidelijkheid omtrent uw medische situatie een einde gekomen. BMA heeft immers geoordeeld dat u in staat bent om te reizen, indien niet psychotisch. De buitenwettelijke grondslag waardoor u primair opvang is verleend, is met het advies van BMA omtrent uw medische situatie komen te ontvallen.

(...)

Voorts overweeg ik dat uit de door u overgelegde gegevens alsmede uit hetgeen mij anderszins bekend is, niet blijkt dat er bij beëindiging van uw verstrekkingen sprake zal zijn van een acute medische noodsituatie, in welk geval het COA aanleiding zou kunnen vinden om uw verstrekkingen voort te zetten."

- 2.7 Eiser heeft in beroep - zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd.
Het is aan verweerder om duidelijk te maken waarom de opvang moet worden beëindigd en dat betekent dat verweerder dient aan te tonen dat de medische situatie van verzoeker sinds 20 juli 2001 wezenlijk is veranderd en het beëindigen van opvang thans wel medisch verantwoord is. Als opvang wordt verleend om buitenwettelijke redenen kan het niet zo zijn dat een bestuursorgaan daarna de verstrekkingen beëindigt op volledig willekeurige wijze. De bewijslast bij het beëindigen van begunstigende beschikkingen ligt dan ook bij het bestuursorgaan. Voorts heeft verweerder gehandeld in strijd met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Alkmaar, van 17 september 2002 (AWB 02/65913 en AWB 02/31526) door het besluit volledig te baseren op het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA). In genoemde uitspraak is immers overwogen dat verweerder zich in het nog te nemen besluit niet op het standpunt zal kunnen stellen dat alleen het advies van het BMA van 31 oktober 2001 voldoende grondslag biedt voor beëindiging van de opvang. Beëindiging van de

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

4

verstrekkingen is tevens in strijd met artikel 1 van de Welzijnswet en levert een onrechtmatige daad op. Reizen is volgens het BMA-advies alleen mogelijk als aan de voorwaarden is voldaan. De IND is echter al vier jaar aan het onderzoeken naar welk land verzoeker kan reizen, zodat niet gesteld kan worden dat aan deze voorwaarden kan worden voldaan. Er is tot slot sprake van schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Door de beslissing van verweerder valt een stabiele leefsituatie, waarin effectieve medische zorg kan worden verleend, weg.

Overwegingen voorzieningenrechter

- 2.8 Gelet op inhoud van de brief van de IND aan verweerder van 19 juli 2001, zoals weergegeven onder rechtsoverweging 2.4, stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoeker op 19 juli 2001 opvang is geboden op grond van humanitaire redenen. Uit deze brief blijkt niet dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw, bepalende dat uitzetting achterwege dient te blijven gelet op de gezondheidstoestand van de verzoeker. Voorts blijkt niet dat opvang is geboden omdat sprake was een acute medische noodsituatie.
- 2.9 Bij brief van 20 juli 2001 heeft de IND verweerder verzocht verzoeker opvang te verlenen omdat besloten was hem onder het regime van artikel 64 Vw te laten vallen. Uit deze brief van 20 juli 2001 blijkt niet dat de redenen voor de op 19 juli 2001 aan verzoeker verleende opvang op 20 juli 2001 zijn gewijzigd of omgezet in redenen als bedoeld in artikel 64 Vw. De voorzieningenrechter kan verweerder dan ook niet volgen ten aanzien van de overweging in het bestreden besluit dat *indertijd opvang is geboden wegens de onduidelijkheid die er omtrent uw medische situatie bestond, reden voor de IND om ambtshalve met inachtneming van het zorgvuldigheidsvereiste te bepalen dat artikel 64 Vw 2000 op u van toepassing was.*
- 2.10 In weerwil van hetgeen verweerder in het bestreden besluit heeft overwogen gaat de voorzieningenrechter er op basis van de brieven van 19 en 20 juli 2001 vanuit dat er verschillende - duidelijke - redenen waren om verzoeker opvang te verlenen, te weten humanitaire redenen en redenen als bedoeld in artikel 64 Vw. Op verzoek van de IND heeft het BMA-advies uitgebracht en op 31 oktober 2001 geconcludeerd dat verzoeker in staat wordt geacht te reizen. Hiermee kan aan de situatie als bedoeld in artikel 64 Vw geacht worden een einde te zijn gekomen.
- 2.11 Omdat de woning van verzoeker op 10 mei 2002 ontruimd dreigde te worden heeft de gemachtigde van verzoeker op 12 april 2002 om medische redenen een verzoek om continuering van de verstrekkingen gedaan.
- 2.12 Verweerder heeft op dit verzoek eerst op 26 september 2006 beslist en aan zijn besluit tot beëindiging van de verstrekkingen voornoemd BMA-advies van 31 oktober 2001 ten grondslag gelegd. Voorts overweegt verweerder, mede onder verwijzing naar artikel 10 Vw, dat bij beëindiging van de verstrekkingen geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie.
- 2.13 Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder dient te motiveren waarom er geen aanleiding (meer) is hem opvang te verlenen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker aannemelijk dient te maken dat er sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan aanleiding gezien zou moeten worden om de

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

5

verstrekkingen voort te zetten. Verweerder heeft zich in dit kader beroepen op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 januari 2005 (200406855/1, JV 2005/124). De voorzieningenrechter is van oordeel dat het beroep op deze uitspraak geen doel treft, nu er geen sprake is van een identiek feitencomplex. In voornoemde zaak betrof het de situatie waarbij de verstrekkingen werden beëindigd omdat er geen sprake meer was van omstandigheden waaraan recht op opvang kon worden verleend.

- 2.14 In het onderhavige geval kan slechts het wettelijk recht op opvang dat was verleend op 20 juli 2001 op basis van artikel 64 Vw geacht worden te zijn beëindigd nadat het BMA op 31 oktober 2001 medisch advies had uitgebracht. Met de gemachtigde van verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat het in het onderhavige geval op de weg van verweerder ligt op kenbare wijze te motiveren in hoeverre de medische situatie van verzoeker thans gewijzigd is ten opzichte van zijn medische situatie die op 19 juli 2001 aanleiding was verzoeker opvang te verlenen. De enkele omstandigheid dat het BMA in zijn advies van 31 oktober 2001 heeft geconcludeerd dat verzoeker in staat wordt geacht te reizen is in dit kader onvoldoende, nu het 'niet in staat zijn te reizen' op 19 juli 2001 niet ten grondslag lag aan het verzoek van de IND aan verweerder om verzoeker opvang te verlenen. Verweerder heeft zijn oordeel derhalve niet slechts op het BMA-advies kunnen baseren. De overweging van verweerder dat ook overigens niet is gebleken dat beëindiging van de opvang tot een acute medische noodsituatie zal leiden, is eveneens onvoldoende, nu het aanwezig zijn van een acute medische noodsituatie evenmin ten grondslag heeft gelegen aan het besluit verzoeker opvang te verlenen. Het bestreden besluit ontbeert op dit punt derhalve een deugdelijke motivering.
- 2.15 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen wegens strijd met artikel 3:46 Awb.
- 2.16 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.17 Hetgeen overigens door partijen is aangevoerd behoeft derhalve geen bespreking meer.
- 2.18 Verweerder zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb worden veroordeeld in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en met toepassing van artikel 8:75, derde lid zal de rechtspersoon worden aangewezen die de kosten moet vergoeden. De kosten ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht zijn € 644,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het verzoek om voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift, wegingsfactor 1; er is geen aanleiding voor toekenning van een afzonderlijk punt voor de behandeling van dat verzoek ter zitting).

zaaknummers: AWB 06/50620 (beroep)
AWB 06/50619 (voorlopige voorziening)

6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 26 september 2006;
- 3.3 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 322,- en in verband met het beroep ad € 644,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan verzoeker te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, voorzieningenrechter, en op 23 november 2006 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills als griffier.

afschrift verzonden op: **23 NOV. 2006**

Coll:

Rechtsmiddel

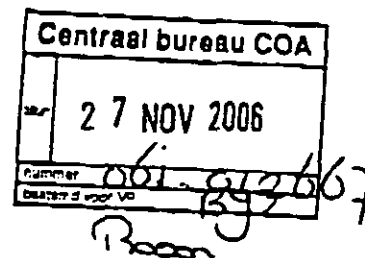
Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage

nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 1621, 2003 BR Haarlem

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
Postbus 3002
2280 ME Rijswijk

Bezoekadres
Florepark 1
2012 HK Haarlem
Telefoon (023) 6126 128
Fax (023) 5531 449

Onderdeel
Contactpersoon
Soorkiesnummer (s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Kamer voorl. voorz.
mevr E. Zulic
(023) 553 14 17
(023) 5531 449 / 449
23 november 2006
procedurenummer 06 / 50620 COA JAN1 KV MIL1

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

1
toezending afschrift uitspraak inzake het verzoek en beroep van
justitienummer

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het verzoek om een voorlopige voorziening
alsmede op het beroep is beslist met toepassing van artikel 8:86 Algemene wet bestuursrecht.

Hoogachtend,

griffier.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

BEROEPSCHRIFT

Inzake

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
hierna: appellant
gemachtigde: mr R. Snelleman

tegen

hierna: verweerder

gemachtigde: mr M.J.A. Leljen, Leljen & Nandoe advocaten te Alkmaar

Edelachtbaar College,

1. Inleiding

1. Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zp. Haarlem, van 23 november 2006, in welke zaak de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond heeft verklaard en het besluit van 26 september 2006 heeft vernietigd.
2. De zaak betreft het volgende geschil. Verweerder is na een daartoe strekkend verzoek van de IND, d.d. 19 of 20 juli 2001, op grond van zijn medische situatie op 20 juli 2001 de opvang ingestroomd. Op 20 juli 2001 heeft de IND besloten om verweerder onder het regime van artikel 64 Vw 2000 te brengen. Verweerder valt thans niet meer onder een wettelijke regeling waaraan hij recht op opvang kan ontlelen. Het COA heeft bij besluit van 26 september 2006 de verstrekkingen van verweerder beëindigd alsmede negatief beslist op zijn verzoek om continuering van de verstrekkingen. In haar uitspraak op het tegen dat besluit ingestelde beroep heeft de rechtbank Haarlem – verkort weergegeven – geoordeeld dat het wettelijk recht op opvang op basis van artikel 64 Vw 2000 is komen te vervallen, maar dat appellant onvoldoende heeft gemotiveerd in hoeverre de medische situatie van verweerder is gewijzigd ten opzichte van de medische situatie zoals deze op 19 juli 2001 gold.
3. Appellant kan zich om meerdere redenen niet met deze uitspraak verenigen en komt hier tegen op met een enkele grief. Alvorens over te gaan tot een bespreking van de grief geeft appellant graag de feitelijke voorgeschiedenis van deze zaak weer.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

2. Feiten

1. Op 19 of 20 juli 2001 heeft de IND het COA verzocht om verzoeker, gelet op zijn psychische gesteldheid, tijdelijk opvang te verlenen.
3. Op 20 juli 2001 is verzoeker daadwerkelijk verstrekkingen geboden. Voorts heeft de IND op 20 juli 2001 besloten om verzoeker wegens zijn medische gesteldheid onder het regime van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 te laten vallen. Bij schrijven van 20 juli 2001 heeft de IND zijn verzoek van 19 of 20 juli 2001 aan het COA om verzoeker opvang te verlenen, geformaliseerd.
3. Op 31 oktober 2001 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) advies uitgebracht. BMA heeft aangegeven dat verzoeker in staat wordt geacht te kunnen reizen, indien niet psychotisch. Daarnaast heeft BMA aangegeven dat verzoeker voor, tijdens en direct na de reis dient te beschikken over zijn medicijnen en dat een voortzetting van de behandeling op de plaats van bestemming noodzakelijk is, in verband waarmee ook een schriftelijke medisch overdracht gewenst is.
4. Bij schrijven van 12 april 2002 is namens verzoeker verzocht om continuering van de verstrekkingen. Bij beroepschrift van 24 april 2002 heeft verzoeker beroep ingesteld wegens het niet tijdig beslissen door het COA.
5. Bij schrijven van 2 mei 2002 heeft het COA verzoeker medegedeeld de IND om advies omtrent zijn medische situatie te vragen en tot dat advies niet tot beëindiging van de verstrekkingen over te zullen gaan.
6. Bij schrijven van 3 mei 2002 heeft het COA de IND verzocht om aan te geven of de omstandigheden die tot opvang geleid hebben, zich nog altijd voordeden.
7. Bij schrijven van 6 mei 2002 heeft de IND het COA geïnformeerd dat er reeds op 31 oktober 2001 een BMA-advies zou zijn afgegeven.
8. Bij schrijven van 7 mei 2002 heeft de IND dit advies aan verzoekers gemachtigde alsmede aan het COA toegestuurd. Uit het advies van het BMA blijkt, dat verzoeker in staat wordt geacht om te kunnen reizen.
9. Bij uitspraak van 17 september 2002 heeft de Rechtbank zp. Alkmaar verzoekers beroep gegrond verklaard en beslist dat het COA een besluit op zijn verzoek om continuering van de verstrekkingen moet nemen. Voorts heeft de rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen en bepaald dat het COA verzoeker verstrekkingen dient te bieden tot vier weken na het nemen van een besluit op zijn verzoek van 12 april 2002.
10. Bij schrijven van 27 juli 2006 heeft het COA verzoeker medegedeeld voornemens te zijn om zijn verstrekkingen te beëindigen.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

11. Op 1 augustus 2006 is er met verzoeker een zienswijzegesprek gevoerd. Tevens heeft de gemachtigde van verzoeker bij brief van 1 augustus 2006 namens verzoeker een schriftelijke zienswijze gegeven.
12. Bij verklaring van 3 augustus 2006 heeft de huisarts van verzoeker aangegeven waar de aard van verzoekers medische klachten uit bestaat.
13. Bij besluit van 26 september 2006 (uitgereikt op 10 oktober 2006) heeft het COA de verstrekkingen beëindigd alsmede het verzoek om continuering van de verstrekkingen afgewezen.
14. Bij beroepschrift van 17 oktober 2006 heeft verzoeker daartegen beroep ingesteld alsmede verzocht tot het treffen van een voorlopige voorziening. Bij uitspraak van 23 november 2006 heeft de rechtbank zp. Haarlem het beroep gegrond verklaard.

3. Juridisch kader

1. Artikel 64 Vw 2000 bepaalt dat uitzetting van een vreemdeling achterwege blijft zolang het op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.
2. In hoofdstuk A4.7 Vreemdelingencirculaire is het beleid van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie met betrekking tot (de uitvoering van) artikel 64 Vw 2000 neergelegd.
3. Artikel 3, eerste lid, sub a, Wet COA bepaalt de taak van het COA, te weten de opvang van asielzoekers.
4. Artikel 3, tweede en derde lid, Rva 2005 bepaalt welke categorieën vreemdelingen in aanmerking komen voor opvang.
5. Artikel 4, derde lid, Rva 2005 bepaalt dat het enkele beroep op artikel 64 Vw 2000 danwel de analoge situatie geen recht op opvang genereert.
6. Artikel 7, eerste lid, bepaalt in welke gevallen het recht op opvang eindigt.

4. Grieven

Appellant kan zich om meerdere redenen niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank zp. Haarlem, d.d. 23 november 2006. Appellant beperkt zich echter tot een enkele grief.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Grief 1

1. In haar uitspraak heeft de rechtbank miskent dat nu er geen wettelijke regeling is waaraan verweerder een recht op opvang kan ontleen, appellant gehouden is om tot beëindiging van de verstrekkingen over te gaan. Tevens diende appellant afwijzend te beslissen op het verzoek van verweerder om continuering van de verstrekkingen.

Toelichting

2. Verweerder is naar aanleiding van een daartoe strekkend verzoek van de IND, d.d. 19 juli 2001, opvang geboden (produktie 16). Op 20 juli 2001 heeft de IND besloten om verweerder onder het regime van artikel 64 Vw 2000 te laten vallen (produktie 15). Daarmee heeft de opvang van verweerder een wettelijke grondslag gekregen. Op 31 oktober 2001 heeft het BMA geadviseerd dat verweerder in staat zou zijn om te reizen. Dit advies heeft de IND bij schrijven van 7 mei 2002 aan de gemachtigde van verweerder alsmede aan appellant toegestuurd en aangegeven dat er geen bezwaar bestaat tegen het reizen (producties 10 en 11). Hierdoor is er een einde gekomen aan de artikel 64-situatie.
3. In de aangevallen uitspraak stelt de rechtbank vast (r.o. 2.8) dat verweerder opvang is geboden op grond van humanitaire redenen. Vervolgens heeft de IND besloten verweerder onder het regime van artikel 64 Vw 2000 te laten vallen. Niet zou zijn gebleken dat de humanitaire redenen waarop primair opvang is geboden, zijn omgezet in redenen als bedoeld in artikel 64 Vw 2000 (r.o. 2.9). Dat er aan de artikel 64-situatie van verweerder een einde is gekomen, wordt als zodanig door de rechtbank zp. Haarlem overwogen en erkend. Ook overweegt de rechtbank (r.o. 2.14) dat het wettelijk recht op opvang dat op 20 juli 2001 was verleend op basis van artikel 64 Vw 2000 geacht kan worden te zijn beëindigd, nu het BMA op 31 oktober 2001 heeft geadviseerd dat verweerder in staat is om te reizen. De rechtbank oordeelt dat appellant in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd in hoeverre de medische situatie van verweerder is gewijzigd ten opzichte van zijn medische situatie die op 19 juli 2001 aanleiding was om verweerder opvang te verlenen (r.o. 2.14). Ook oordeelt de rechtbank dat appellant het bestreden besluit niet slechts op het BMA-advies heeft mogen baseren (r.o. 2.14).
4. De rechtbank miskent hiermee dat verweerder niet onder een wettelijke regeling valt waaraan hij recht op opvang kan ontleen. Verweerder is geen vreemdeling in de zin van één van de in artikel 3, derde lid, van de Rva 2005 met een asielzoeker gelijkgestelde categorieën. Verweerder heeft derhalve geen recht op verstrekkingen (appellant verwijst naar ABRvS, d.d. 8 november 2006, no. 200603201/1, en ABRvS, d.d. 13 april 2004, no. 200400442/1 waarin Uw Afdeling zich gelijkluidend heeft uitgesproken) en het COA is dan ook gehouden die verstrekkingen te beëindigen. Voorts diende het COA afwijzend op het verzoek om continuering van de verstrekkingen te beslissen, nu verweerder niet tot één van genoemde categorieën behoort. Dit feit is voor appellant primair de overweging geweest om de verstrekkingen te beëindigen en afwijzend te beslissen op het verzoek om continuering. Ter onderbouwing daarvan heeft appellant aangegeven dat verweerder in

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

staat is om te reizen, aldus het BMA-advies van 31 oktober 2001, en derhalve de artikel 64-situatie is komen te vervallen.

5. Tevens miskent de rechtbank hiermee dat het COA, zoals in het verweerschrift verwoord staat, gehouden is om uitvoering te geven aan de Rva 2005, welke regeling een algemeen verbindend voorschrift is. Dat houdt in dat het COA opvang verleent aan hen, die behoren tot een van de categorieën asielzoekers zoals bepaald in artikel 1, aanhef en sub d, jo. artikel 3, tweede en derde lid, Rva 2005. Dat houdt ook in, dat het COA de opvang dient te eindigen indien de desbetreffende vreemdeling niet onder de doelgroep valt en / of er sprake is van een beëindigingsgrondslag genoemd in de Rva 2005 (ic artikel 7, eerste lid, sub d).
 6. Indien er al buitenwettelijke redenen aan het verlenen van de opvang ten grondslag zouden liggen, hetgeen in casu 'gerepareerd' is doordat artikel 64 Vw 2000 van toepassing is verklaard, brengt dit niet met zich mee dat het COA een dergelijke buitenwettelijke situatie dient te laten voortbestaan.
 7. Door niet op deze punten in te gaan, lijdt de bestreden uitspraak aan een motiveringsgebrek en geeft deze blijk van een onjuiste interpretatie van de regelgeving.
4. Conclusie
1. Op grond van het voorgaande verzoekt het COA Uw College:
 - het hoger beroep gegrond te verklaren en, opnieuw rechtdoende, het inleidende beroep ongegrond te verklaren;

Centraal Orgaan opvang Asielzoekers

Mw mr R. Snelleman
Directie Beleid en Juridische Zaken
20 december 2006